

۷-۶- مدل ششم - شرکت های مادر تخصصی

به منظور مشارکت در طرح ها و شرکت های دانش بنیان، شرکت های مادر تخصصی با سهام دانشگاه صرفاً به شکل کشوری و یا استانی ایجاد می شود که به عنوان یک هلدینگ عمل کرده، ضمن تامین اعتبار مورد نیاز برای تولید صنعتی، در جهت تجاری سازی و یا بازاریابی محصولات دانش بنیان نقش ایفا می کند.

همچنین می توان شرکت های تعاونی یا سهامی متعلق به اعضای هیأت علمی، کارکنان و دانشجویان ایجاد و در شرکت های مادر تخصصی از طریق شرکت تعاونی های مذکور مشارکت نمود به شرط آنکه سهم دانشگاه حداقل ۳۵ درصد محفوظ بماند. در این حالت توصیه می شود حداقل ۱۵ درصد سهام شرکت بدون آورده بابت برند دانشگاه، به دانشگاه تعلق دارد. ۱۵ درصد مذکور شامل افزایش سرمایه نخواهد شد و در زیان احتمالی شرکت، نباید ضرری متوجه دانشگاه شود، به هر حال در نهایت پس از طی فرایند کار، موارد به تأیید سازمان مرکز دانشگاه برسد.

در این شرکت ها ظرفیت ایجاد صندوق های خطرپذیر وجود دارد که این صندوق ها به منظور کمک به شرکت های دانش بنیان برای مدتی معین در شرکت های نوپا سرمایه گذاری نموده پس از مدتی سهام خود را با ارزش افزوده مطلوب به فروش می رساند. شرکت های هلدینگ می توانند با سایر شرکت ها و صندوق های خطر پذیر در جهت سرمایه گذاری های بزرگتر و کاهش مخاطرات برای دانشگاه مشارکت نمایند.

سهامداری شرکت های دانش بنیان در شرکت ها و صندوق های مذکور با نظارت واحد دانشگاهی و شورای اقتصاد استان و شورای اقتصاد سازمان بسته به حجم قرارداد به شرط تامین منافع دانشگاه بلامانع است. قراردادهای مذکور برای مجموعه هایی که تحت پوشش دانشگاه است باید به تایید مراجع فوق برسد.

استان ها و یا سازمان مرکزی می توانند درخواست خود را جهت ایجاد شرکت های مادر تخصصی همراه با ظرفیت های موجود به سازمان مرکزی ارسال و در صورت تایید کلیات موضوع پس از بررسی در معاونت تحقیقات، نوآوری و فناوری و شورای اقتصاد دانش بنیان و سرمایه گذاری دانشگاه و تایید رئیس دانشگاه برسد.

تبصره ۲۹: ایجاد شرکت تعاونی یا سهامی به منظور مشارکت در شرکتهای مادر تخصصی باید همراه با عدالت سازمانی بوده و بستر عادلانه جهت مشارکت کلیه افراد مشمول فراهم گردد. مسئولیت نظارت بر حسن اجرای این تبصره بر عهده رییس استان در استان و معاون توسعه منابع در سازمان خواهد بود.

شکل ۱۱. ساختار شرکت های تکنولوژی هلدینگ